

Sygn. akt

III AUa 345/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **3 lipca 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Urszula Kocyłowska
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż (spr.) SSA Marta Pańczyk-Kujawska
	Protokolant	st.sekr.sądowy Anna Budzińska

po rozpoznaniu w dniu **3 lipca 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **T. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o prawo do emerytury

na skutek apelacji pozwanego organu rentowego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu**

z dnia **26 lutego 2013 r.** sygn. akt **III U 1071/12**

z m i e n i a zaskarżony wyrok o tyle, że przyznaje wnioskodawczyni T. K. prawo do emerytury poczynając od 1 stycznia 2013 r.

Sygn. akt III AUa 345/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem wydanym 26 maja 2013 r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu zmienił decyzję ZUS Oddziału w R. odmawiającej przyznania T. K. prawo do emerytury w oparciu

o art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) przyznając odwołującej prawo do dochodzonej emerytury od ukończenia 55 roku życia.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, powołując się na zebrany w sprawie materiał dowodowy tj. zeznania świadków, dokumentację zawartą w aktach osobowych, świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, że dają podstawy do ustalenia, iż odwołująca wykonywała pracę w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w udowodnionym okresie i wykazała 15 lat tej pracy i w związku z tym wobec pozostałych niespornych faktów wskazujących na spełnienie dalszych przesłanek ustalił, że spełnia ona wszystkie warunki określone art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, co uzasadniało przyznanie prawa do dochodzonej emerytury T. K. od ukończenia 55 lat życia.

Wyrok Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu z dnia 26 lutego 2013 r. zaskarżył apelacją pozwany organ rentowy zarzucając naruszenie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r. Nr 154, poz.1227) poprzez uznanie, że wnioskodawczyni T. K. przysługuje prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach od ukończenia 55-tego roku życia i wnosi o zmianę kwestionowanego wyroku w części zaskarżonej, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W uzasadnieniu apelacji podniósł, że nie kwestionuje ustaleń Sądu dotyczących wykonywania przez T. K. pracy w warunkach szczególnych. Wnioski apelacji uzasadnia fakt, że wniosek o emeryturę złożyła w dniu 22.06.2012 r., a więc po ukończeniu 55 roku życia, a nadto wnioskodawczyni na datę złożenia wniosku nie rozwiązała stosunku pracy. W toku postępowania oświadczyła, iż na dzień 11.12.2012 r. pozostawała w stosunku pracy.

Organ rentowy podniósł też, że z dniem 1.01.2013 r. stan prawny uległ zmienieniu, zmieniony został art. 184 ust. 2 ustawy, który to przepis nie wymaga rozwiązania stosunku pracy.

W dacie złożenia wniosku przez T. K. nie było jeszcze zmiany tego przepisu, które wszedł w życie w dniu 1.01.2013 r.

Apelujący podniósł w związku z datą przyznania wnioskodawczyni prawa do emerytury, naruszenie przepisów art. 100 ust. 1, 129 ust. 1 ustawy emerytalno – rentowej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego organu rentowego jest uzasadniona i skutkuje wydaniem orzeczenia reformatoryjnego.

Poza sporem jest fakt, że ocena uprawnienia do dochodzonej przez T. K. emerytury mogła być dokonana z uwagi na jej wiek (ur. (...))

w oparciu o przepisy art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach

i rentach z FUS (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.)

w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2012 r., a to z uwagi tak na datę zgłoszenia przez nią wniosku w tym przedmiocie (3.07.2012 r.), jak również na datę wydania zaskarżonej w niniejszym postępowaniu decyzji przez organ rentowy (31.07.2012 r.)

Przepis ten w ust. 2 – do wyżej, przywołany dalej, warunkował przewidziane

w nim uprawnienie do emerytury, między innymi od rozwiązania przez osobę ubiegającą się o to świadczenie – stosunku pracy.

Wnioskodawczyni do chwili obecnej nie wykazała, że rozwiązała stosunek pracy.

W tym miejscu należy podnieść, że omawiany przepis art. 184 ust. 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS – otrzymał nowe brzmienie z mocy zapisu zawartego w art. 1 pkt 20 ustawy z 11 maja 2012 r.

o zmianie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r. poz. 637).

„ust.2 emerytura o której mowa w ust. 1 przysługuje pod warunkiem nie przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa”.

Ustawa powyższa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2013 r. (art. 22).

Z treści przywołanego wyżej przepisu ustawy zmieniającej wynika, że od daty wejścia jej w życie, omawiany przepis art. 184 ustawy emerytano – rentowej uprawnia do świadczenia emerytalnego niezależnie od rozwiązania stosunku pracy przez osobę, która ubiega się o jego przyznanie.

Powyższe w okolicznościach rozpoznawanej sprawy oznacza rację organu rentowego, że Sąd I instancji przyznając na rzecz wnioskodawczyni prawo do świadczenia emerytalnego od 55 lat naruszył prawo materialne tj. art. 100 ust. 1 omawianej ustawy emerytalno – rentowej, gdyż w tej dacie wnioskodawczyni nie spełniła wszystkich warunków do nabycia prawa, gdyż na co wskazano wyżej, nie rozwiązała stosunku pracy, a ocena jej uprawnienia do dochodzonej emerytury nastąpiła w oparciu o przepis art. 184 w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2012 r., co uzasadnia, w wyniku uwzględnienia apelacji, zmianę w tej części wyroku i orzeczenia jak w wyroku na zasadzie art. 386 § 1 kpc.

(...):

(...).